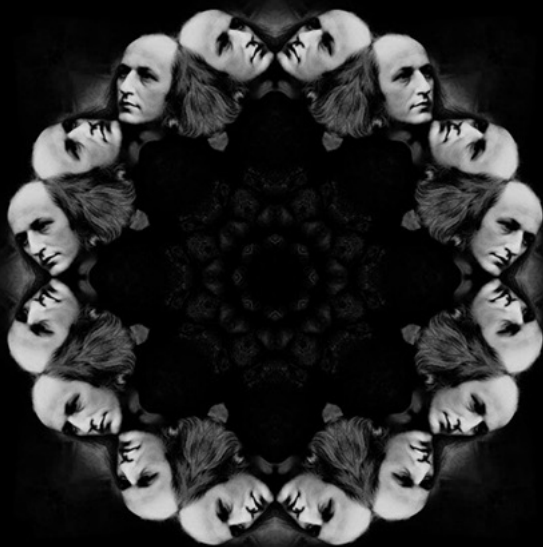

J. H. Krchovský

Už zase vyšlo slunce

host

Rukopis knihy vznikl s finanční podporou
Ministerstva kultury ČR a s podporou Českého
literárního centra, sekce Moravské zemské
knihovny v Brně v rámci autorského stipendijního
programu 2021

© J. H. Krchovský, 2022

Cover photo © Ivan Pinkava, 2022

© Host — vydavatelství, s. r. o., 2022
(elektronické vydání)

ISBN 978-80-275-1520-2 (PDF)

ISBN 978-80-275-1521-9 (ePUB)

ISBN 978-80-275-1522-6 (MobiPocket)

**Zápisky čtyřverším,
výběr z let
2016 až 2021**

Ty zubatá, ty ještě zajed'
netřeba pro mne notáře
ač dopsal jsem již... Svoji závět'
mám vepsanou ji do tváře

Leden 2016

Nic se mi vlastně neděje...
jen začal život bez děje
a v tuto těžkou hodinu
přicházím k sobě... Odjinud

Únor 2016

Až zítra půjdu krmit ptáčky
zavýjí z psince feny — plačky
a zřídne vzduch... Svět bude chudší
o jednu psí nevinnou duši

Únor 2016

Ten život je ňák k neživotu...
ten každodenní rituál
s nelidskou snahou přežít to tu
s jedinou touhou — být tu dál

Březen 2016

Zkouším si oblek, skoro na míru
a leštím boty (taky z papíru...)
a pro sichr, kdybych snad někdy zkáp
na víko rakve píšu: „This side up!“

Červenec 2016

Sem na ten gauč dva by se vešli...
(v duchu si péro namáčím)
Pojď, napíšu ti báseň, chceš-li
teď ještě o čem, kam a čím...

Říjen 2016

Za život opak — dost zlá cena...
schody, co mizí do ztracena
cesta, co vede tam i zpátky
nahoru, dolů; k matce — z matky

Leden 2017

Do pekla, ráje? Tam, či onam
slib obousměrné propustky...?
snad sekundárně dobro konám
primárně žebraám odpustky

Leden 2017

Černý flór spouštím přes zrcadlo
tu fluidum hlasem média
do duše mé se temně vkradlo:
dnes osiřelo dítě... Tedy já

Leden 2017

Pouštím si desku, kdysi milou
pouštím si plyn, pouštím si žilou...
alespoň v malém, v koutku ghetta
po kapkách snímám hříchy světa

Leden 2017

A už mi dejte pokoj, všichni
nic neslyším, nic neřeším!
už neserte mě! A ty ztichni!
sám sebe nesor především

Únor 2017

Ta věčná touha! S věčným zmarem...
i tady vzduch už voní jarem
a nad mým hrobem párek sýčeků...
nebudu rušit, zháším svíčku

Únor 2017

Co jsem to za kripla?! Bože můj, ptám se tě
za ten hřích smrtelný z kůže mé svleč mě!
jen jednou, na chvílku, jsem tady na světě
a já se chovám, jak směl bych být věčně

Březen 2017

Stojí ta krása za tu bolest?!
stojí ta bolest za tu krásu!?
už jen pár hodin... K lůžku dolézt...
život je jenom ztráta času

Květen 2017

Do ranních zvonů hromy, blesky
dnes se mi krásně usíná...
vzácně i tady bývá hezky
Otec i s Duchem u Syna

Květen 2017

Nocí i dnem mne dlaně svrbí
proč v rozporu jsem se všema?
proč všichni jsou tak strašně blbý?!
úplně jinak, než jsem já

Červen 2017

Vždyt i ta hovada vůkol jsou boží...
jenomže oni se bohužel množí!
a jenom zkracují moji pouť k hrobu
zlobím se... Zlobím se! Na svoji zlobu

Červen 2017

Bůh pokoj věčný, duše, dej vám
dík, že tu jste! V tu dlouhou noc...
to nejsou básně, co tu vřeívám
to jsou mé prosby o pomoc

Červen 2017

Už nebudu tu trpět déle
už polibte mi všichni řít
už běžte všichni do prdele!
Království boží, ty už přijď

Červenec 2017

Ti ubozí jsou též jen hosti
možná jen tady ještě čním...
taková míra ubohosti
na jednom metru čtverečním!

Červenec 2017

Hrnu svůj život do koutka
jak na lopatku zbylé smetí
— to byla teda pochoutka...
taky tak špatně, Bože, je ti?

Červenec 2017

Od dětství trpěl jsem pocity viny:
všichni jsou normální, jen já jsem jiný...
dozrál jsem k úlevě (nevelké...) vloni:
vždyť já jsem v pořádku! Jiní jsou oni

Srpen 2017

Na kole do Billy — pro chlast a pro body...
otroctví — denní daň za přepych svobody
spánek! — má zbylá slast (přicházíš za mnou ty...)
samota — krutá daň za luxus Samoty

Srpen 2017

Asi vše nebylo, jak o tom dívky sní
i já si ostatně přál hezčí chvílky s ní...
bolestné loučení (ze schodů kotouly)
namísto polibku kolenem do koulí

Srpen 2017

Je po bouři... Na nebi duha...
a další zázrak — nad ní druhá!
jen si to fotte... Jak se mračím
jo, krásná duha; ale nad čím...

Říjen 2017

Smrt bere všechny, slabé dříve
mumlám si večer s kaddišem...
slunce však není spravedlivé
když svítí stejně tady všem

Říjen 2017

Umřel jsem?! Vždyť jsem žil zatím tak málo!
skonat jsem ve spánku, vše se mi zdálo...
budí mne vidina; žel, už ne snová:
za trest teď budu žít život svůj znova

Říjen 2017

Jak je dnes doma? U vás, Tam...
tady je říjen a už bílo...
já se tu taky uchlastám!
bude Tam všechno, jak tu bylo?

Říjen 2017

Kde jste, mé víly? Touha kvílí...
ach co si počít s tímhletem?!
s tím důkazem, že každou chvíli
doslova z kůže vyletím

Listopad 2017

Přejíždím palcem noži přes břít
jitřního slunce na něm třpyt...
kolikrát musím ještě zemřít
abych už jednou začal žít?

Prosinec 2017

Dnes umřel rok, už déle nechtěl...
dům v záři svíc — smuteční síň
já a mí blízcí — hosté bez těl
zas o rok víc, zas o rok míň...

Prosinec 2017

Záhrobní příběh, nebo „lidský“?
a co je pravda, a co lež?
ať píšu, co chci, je to vždycky
jen variace na totéž

Leden 2018

Nebudu! (Brzy...) Natož spasen
už bez barev je paleta
a napíšu-li ještě básně
bude to asi tahleta

Leden 2018

Bože, co udělám v nejbližší vteřině?!
lásko má jediná, v objetí sevři mě!
pohlad' mě, utěš mě, ať mne smrt nestraší...
prosím tě, Samoto! Lásko má nejdražší

Únor 2018

Dost plané zloby, chce to skutky!
dnes nejdu věšet ptačí budky
nastal můj čas, kdy se už smráká...
rozkopat smradům sněhuláka!

Po sněmovních volbách 2018

Jak přežil jsem tu zimu vlastně?!
a kdoví vůbec, Bože, zda...
možná jen zkoušíš krutě zmást mě
a svět se mi už pouze zdá

Březen 2018

Až budete číst tento dopis
tak nebudu už mezi vámi...
nebyl jsem nikdy! (Taky proč bys...)
a že jsem umřel? Jen zlý fámy

Březen 2018

Už zešílel jsem, prý se šušká
jen mně se ta zvěst nedonesla
mám tolik práce! Je to fuška
fušovat Bohu do řemesla

Červen 2018

Měl bys jít spát, dnes už máš dost
té parodie na radost
už kokrhají kohouti?
ti akorát tak mohou ti...

Červen 2018

Děku až přes tvář, pozdě k ránu
mlha si sedla nad močál
v rubáši jako v povijanu
hnilobný proces započal

Červen 2018